

Požadavky na rozvoj kreativnějších hokejistů

Od chvíle narození máme v sobě potenciál kreativity. Lišíme se pouze v tom, jak dobře jej využíváme v oblastech, ve kterých je každý člověk schopen být kreativní.

Většina z nás byla více kreativní jako dítě než jako dospívající nebo dospělý, protože na předškolním stupni bylo více příležitostí a možností si hrát, než později ve škole.

Obecně platí, že rozvoji schopnosti být kreativní a stávat se ještě více tvořivým není bráněno u dětí do 6 let. To je považováno za normální.

Nicméně, jakmile dítěti začne škola, může se evoluční proces zastavit. To je způsobeno, v mnoha případech, negativním účinkem vyučovacích metod se záměrnou orientací a velmi přísnými normami. Najednou je čas na hraní snížen a škola často dusí tento vývoj, který se přirozeně vyskytoval.

Při hraní hokeje děti čelí stejným problémům při rozvíjení jejich tvořivosti kvůli tradičním postupům koučování. **Mnohé z metod, které byly po desetiletí základní součástí vyučovacího procesu v hokejovém světě, jsou nyní každodenními překážkami, které brzdí rozvoj tvůrčího potenciálu každého dítěte.**

Pro překonání těchto závažných nedostatků byly formulovány následující podmínky, abychom znovu viděli vyrůstat a dospívat více kreativních hráčů na našich hokejových hřištích.

1. VYHLÁŠENÍ VÁLKY HŘE 11 PROTI 11

Hokej 11 proti 11 po mnoho let dusil, jako rakovinový nádor, dynamický vývoj mladých hokejistů. Jak již bylo uvedeno, před 30 lety byl v Indii nahrazen jiným typem soutěže, který byl ušit na míru pro děti mladší než 13 let.

Hry jako minihokej (3 proti 3 na 4 branky) pro děti ve věku 8-9 let, hokej 5 proti 5 pro děti do 10 let, hokej 6 proti 6 nebo halový hokej (pro 11 - 12 let) a hokej 8 proti 8 (pro děti ve věku 13 let hraný na $\frac{3}{4}$ regulárního hřiště), nabízejí odpovídající rámec (prostor a počet hráčů) pro děti k vyjádření jejich kreativity a inspirace ve zdravějším prostředí, které neobsahuje požadavky a stres ze hry 11 proti 11 s pravidly orientovanými na dospělé (viz kapitola, která se vztahuje k výhodám minihokeje, 5 proti 5, 6 proti 6 a 8 proti 8 ve srovnání s tradiční hrou 11 proti 11).

Často je hra 11 proti 11 stále i dnes používána jako preferovaná tréninková metoda pro přípravu na víkendový zápas. Měla by být nahrazena atraktivnějšími a z hlediska učení účinnějšími zjednodušenými hrami, které používají méně hráčů.

Ve "velké hře" na regulárním hřišti je mladý hráč obvykle odsouzen, aby se stal pasivním, velmi zřídka se účastní ve hrách, kde by mohl představit své kreativní schopnosti.

2. VÍCE HER A MÉNĚ ANALYTICKÝCH CVIČENÍ. NÁCVIK BY SE MĚL PROBÍHAT V KONTEXTU HRY.

Prohlášení **jako: "Hokej se naučíte hrát pouze tím, že jej hraje"** musí být nově přeformulována a při plánování všech tréninků je nutno zvážit, která cvičení jsou stále dominantní a která nepřiměřená.

Děti by měly být vystaveny více hraní her (globální metoda) a méně tréninkům s analytickou metodou. Nácvik může probíhat ve hře!

3. NECHTE DĚTI HRÁT BEZ NEUSTÁLÉHO OPRAVOVÁNÍ.

Při hře **není** nutné pro mladé hokejisty, aby přesně věděli konkrétní účely vzdělávání. Znalost cílů tréninku je vždy důležitá pro trenéra, ale ne pro hráče.

Hráč by měl často mít možnost "hrát", nebo "hrát jen pro zábavu, aniž by nutně měl konkrétní učení jako hlavní cíl".

Neměli bychom zapomínat, že jednou ze základních součástí hry je její nepředvídatelnost. Toto vysvětluje, proč je hra tak fascinující pro děti. Jak Buytendik řekl: "Každá hra začíná s pohybem, kterého důsledky nejsou zcela předvídatelné a má tedy prvek překvapení".

Měli bychom dát dětem příležitost prozkoumat a objevovat prostřednictvím "hraní", infikovat je kreativitou, kterou ukazují jejich spoluhráči a soupeři a aniž by trenér často zasahoval. Opravováním od začátku vystavujeme mladé hráče intenzivnímu tlaku. **Být ve stresu je v rozporu s rozvojem kreativity.**

Friedrich Schiller uvádí perfektně zásadní význam hraní her pro člověka s těmito slovy: "Člověk se cítí a chová jako člověk, jen když si hraje."

"Tvořivost je vyhovět sám sobě, experimentovat a hledat nové věci, proměňovat, přetvářet, bavit se, cestovat do světa snů a dělat nové věci s radostí a potěšením pomocí fantazie a představivosti."

4. MÍT MOŽNOST HRANÍ VE VŠECH POZICÍCH A V OMEZENÝCH PROSTORECH.

Mladí hokejisté do 13 let **"by měli mít možnost hrát v různých pozicích, aby poznali role a funkce, které jsou pro tyto pozice charakteristické".**

Experimentování hraním v různých pozicích stimuluje tvořivost. Například děti do 8 - 9 let by měly provádět mnoho (16) variant minihokejové hry (3 proti 3 na 4 branky) namísto hraní 5 proti 5 nebo 6 proti 6 nebo až 11 proti 11. Pokud děti mezi 10 a 12 lety soutěží ve hře 5 proti 5 a 6 proti 6 místo soutěžení v zápasech 11 proti 11 a pokud hráči ve věku 13 let budou hrát turnaje v hokeji 8 proti 8 místo mistrovství ve hře 11 proti 11, pak bude problém vyřešen, protože **soutěž s menším počtem hráčů ve zmenšeném prostoru stimuluje tvořivost.** Na druhou stranu, hra na regulárním hokejovém hřišti pouze týrá mladého hráče fyzicky i intelektuálně tím, že omezí jeho tvůrčí hru.

5. POUZE TI, KTEŘÍ SE HROU BAVÍ, MŮŽOU BÝT TVOŘIVÝMI JEDINCI.

Každý trénink by měl obsahovat velké množství her (a nejen těch "specificky hokejových"). Když si děti hrají, měly by mít legraci a hra jim přiroste k srdci. **Pokud se mladý hráč neidentifikuje s navrženou hrou, kterou popsal trenér, tvůrčí schopnost zůstane spát.**

Čím více se hráči těší na hru a míček, tím více to stimuluje rozvoj kreativního způsobu interpretace hry mladého hokejisty.

Bohm a Peat (1988) uvedli v "Věda, pořádek a kreativita", str. 255-256, že **"stanovení cílů a vzorců chování, stejně jako posedlost účinností produkují pevné znalosti, které blokují volný pohyb myšlení a pohybu, které jsou nutné k tvůrčímu chování hráče."**

6. DÁT HRÁČŮM MOŽNOST VYTVOŘIT SI SVÉ VLASTNÍ HRY A PRAVIDLA.

Kouč by měl nejen zajistit, aby cíle zjednodušené hry byly zvládnuty většinou jeho hráčů v souladu s jeho plánem, ale měly by často **provzbudit děti, aby vytvořily různé hry** pomocí změny pravidel navržených trenérem. Časté změny pravidel, zaváděné jako překvapení během tréninku hry, nutí hráče, kteří chtějí vyhrát, aby se přizpůsobili změně pravidel, použili svou kreativitu.

Několik variant minihokeje se 4 brankami, které jsou hrány ve zmenšeném prostoru, jsou zvláště účinné pro stimulaci tvořivosti u mladých hráčů.

Čas od času také během tréninku by měl trenér dát svým hráčům (snad po dobu 10 minut) **prostor pro volnou hru, aby dělali to, co jim nejlépe vyhovuje.**

Toto může být provedeno v jakékoli části tréninku. Jakmile jsou mladí hráči obeznámeni

s "velkorysostí" trenéra, nejen že roste jejich představitivost a fantazie, ale také jejich smysl pro odpovědnost, osobní iniciativu a jejich odvaha improvizovat a být kreativním. To může také zvýšit možnost vytvoření vůdce ve skupině hráčů.

7. ODVAHA RISKOVAT A IMPROVIZOVAT, BEZ OBAV Z MOŽNÝCH DŮSLEDKŮ

Mladí hráči musí růst "s míčkem a holí". To znamená, že stejným způsobem, jakým rostou fyzicky a psychicky v každé fázi jejich vývoje, také roste obtížnost a složitost hry.

Mladí hráči, obzvláště ti ve věku 7 až 12 let, **by neměli být pod tlakem svého trenéra, aby rychle přihráli s cílem** lepší týmové hry a výhry. **Měli by mít často příležitost "mít rád míček", odvážit se improvizovat ve své hře a riskovat bez obav z možných důsledků spáchání chyby** nebo ztráty držení míčku. Bohužel toto neexistuje dlouho, protože výhra se stala příliš důležitou a to i na nejnižších úrovních!

Mladí hráči, kteří "zacházejí s míčkem jako s jejich nejlepším přítelem" a často udělají své vlastní nápady, jsou často více kreativní, než ti, kteří jsou orientovaní na trenéra a přijmou to, co trenér požaduje. Pro pokrok v rozvoji jejich snahy být více a více kreativní v hokeji by měly děti vykazovat určitou míru nezávislosti na jejich trenérech!

To je důvod, proč by mladí hráči měli trénovat a hrát tak často, jak je to možné bez přítomnosti svého trenéra (tj. to, co v minulosti bylo na ulici, v parku, ve dvoře apod.), **protože jeho absence jim umožňuje se cítit více pohodlněji při zkoumání jejich vnitřního potenciálu bez strachu z kritiky při udělení chyby.**

8. DÁT VĚTŠÍ DŮRAZ NA TRÉNINK PRAVÉ HEMISFÉRY MOZKU

Poté co malé děti nastoupí do školy je hlavně stimulována levá hemisféra jejich mozku, kde jsou umístěny logické myšlení, počítání s čísly a slovní vyjádření. Od žáků se očekává řešení úkolů (obvykle "uzavřených", dokonale definovaných úkolů) podél linek vyznačených učitelem, aniž budou moci přispět něčím vlastním k řešení úkolu nebo k tomu být kreativní.

Přesto vývoj tvořivého potenciálu potřebuje systematickou stimulaci pravé hemisféry mozku. To je důvod, proč ve škole, **stejně jako v hokejovém tréninku více než kdy jindy jsou vyžadovány "otevřené" úkoly! Tyto "otevřené úkoly" vyžadují od mladých lidí, aby byli kreativní a hledali nejlepší řešení daného problému.**

Tak dlouho, jako bude levá hemisféra mozku převažovat ve školní třídě, stejně jako v hokejovém tréninku, tak dlouho budeme vychovávat méně kreativní hokejisty.

Výuka v hokeji musí být rozšířena, nabízet častěji možnost přemýšlet a učit se mimochodem a různými způsoby. **Trenér nemusí přikazovat vše!** Není to vztah lékař - pacient s nastavenými předpisy.

Místo toho, aby byl kouč hlavní postavou v procesu výuky a nácviku, měl by často přenést odpovědnost na jeho mladé žáky a ptát se jich prostřednictvím systematického dotazování na řešení většiny situací, které se objevily. **Opravdový mistr ve výuce nikdy nedává odpovědi na problémy, ale pomáhá svým žákům hledat a objevovat je na vlastní pěst, vést je ke správným výsledkům. Samotná hokejová hra se musí stát učitelem a ne trenérem.** Johann Wolfgang von Goethe to říká jinými slovy: **"Naše mládež preferuje spíše stimulaci než pokyny".**

Nadměrné pokyny od trenéra, stejně jako získávání automatizovaných a trenérem nařizovaných hokejových pohybů nepomáhají rozvíjet kreativitu mladých hokejistů.

"Pouze ti, kdo se pokusí o to, co nemohou dělat, porostou"

Ralph Emerson

9. VÍCE KREATIVNÍ TRENÉŘI = VÍCE KREATIVNÍ HRÁČI

Aby bylo vidět více kreativní hráče (se schopností být inovativní a dělat věci úplně jiným způsobem než je zavedeno) v budoucnu na našich hokejových hřištích, budou muset naši trenéři přehodnotit, mimo jiné:

- Při nacvičování nebo v soutěžích by trenéři **neměli vždy trestat chyby** svých hráčů, **protože to bude bránit hráčům v riskování a tím zastaví jejich kreativitu, fantazii a představitost v rozvoji.**

- V tréninku by se mělo nabídnout více prostoru a času hráčům na experimentování s novými pohyby, které se u nich objeví spontánně. **Více neformální prostředí** - jaké je vidět, když se hokej hraje na pláži nebo v parku, **pomáhá rozvíjet kreativní hráče.**

Každý záblesk **tvůrčího chování hráče by měl být rozpoznán trenérem**, který by měl udělat vše pro to, aby povzbudil své hráče v tom být jiní a měl by dávat pozor na originální řešení problémů spojených s hokejovým zápasem.

Kouč by měl hledat způsoby, které umožňují hromadění nových zkušeností u mladých hráčů, které nejsou získané výhradně s použitím analytické metody, ale pokud je to možné, měl by najít způsob, jak to udělat více atraktivním způsobem prostřednictvím použití "globální" metody.

Otázky, které normálně trenér pokládá jako pomoc jeho hráčům pro nalezení řešení, by měly čas od času přicházet od hráčů samotných.

10. PROSTŘEDÍ MLADÝCH HOKEJISTŮ JE NEPŘÍTELEM JEJICH TVOŘIVOSTI

V dnešní době většina našich mladých talentů roste v atmosféře, která je znatelně nepřátelská vůči kreativitě. Jejich rodinné a školní prostředí, zejména ve věku mezi 7 a 14 lety, jsou obecně charakterizovány "úmyslným směřováním" učení (se striktními normami), které omezuje osobní iniciativu, nezávislost, originalitu a hodnotu snahy dělat věci různými způsoby.

Na většině hokejových hřištích jsou mladí hráči řízeni trenéry, kteří umožňují relativně malou svobodu pohybu a rozhodování mladých hráčů, jejichž názory se prakticky neberou v úvahu. Pro trenéra je důležité mít vždy vše pod svou kontrolou. Když se hráč odchýlí od svých norem, je často kárán a žádán, aby respektoval pokyny trenéra.

Často jsou hráčům dávány pokyny, co dělat a jak problém vyřešit, nebo kam se má nejlépe postavit na hřišti. Pokud v průběhu soutěže trenér neřídí své hráče, mnoho rodičů si myslí, že trenér není motivován ani kvalifikován pro jeho práci.

"Kreativita jeho hráčů je zdrojem, ze kterého by měl trenér pít denně."

V hokejovém tréninku stejně jako ve škole příliš mnoho instrukcí z vnějšku nevíta osobní iniciativu hráčů. **Mnoho trenérů myslí za své hráče, místo aby je stimulovali, aby mysleli sami za sebe.**

Shoda musí mít vysokou prioritou! Pokud hráč začne ukazovat signály autonomie a vlastního sebeuvědomění, dostane požadavek trenéra, aby byl v souladu s ostatními.

Tímto způsobem v průběhu let začne mladý hokejista používat pokyny trenérů a hraje podle obdržených informací, ale bez vkladu svých vlastních myšlenek a jeho osobního vkusu.

Když tito mladí hráči dosáhnou věku 14 - 15 let, je zřejmé, že budou čelit vážným problémům, pokud budou požádáni, aby činili své vlastní rozhodnutí, protože po mnoho let byli vedeni provést pouze to, co jim řekli dospělí. Je logické, že najednou je pro ně velmi těžké, aby se stali více skladateli a tvůrci namísto jednoduchého vykonavatele, kterému po léta nebylo dovoleno hrát tvůrčím způsobem. Takoví hráči nejsou schopni obohacovat hokejový svět a výkon svých týmů o jejich kreativitu, fantazii a představivost.

Místo prezentace ryb pro mladé a staré hráče, jak tomu bylo v minulosti, bychom je měli učit, jak ryby chytat!

"Mnoho soukromých nebo státních institucí nebo organizací má dnes plné ruce práce s obsazením volného času našich dětí, ale děti ztrácí fantazii, představivost a kreativitu dělat své vlastní věci, dělat to, co jsou jejich touhy, očekávání a potřeby."

DOSTAŇME HRU ZE STŘEDOVĚKU

Neil Postman, profesor sociologie na University of New York, uvádí ve své známé knize *Zánik dětství* (1992), že moderní společnost často neumožňuje dětem rozlišovat jejich způsob života od způsobu dospělých. "Jedí stejné jídlo, sledují stejný televizní program, páchají zločiny jako dospělí, konzumují alkohol v raném věku, stejně jako drogy, atd." Dále uvádí, že "Svět práce se také vymkl kontrole. Dívky mezi 12 a 17 lety jsou dnes mezi světovými nejlépe placenými modelkami a jsou tam děti, které jsou ve věku 18 let již multimilionáři (např. herci nebo popové hvězdy). Je nemožné, aby se tyto děti chovaly a v budoucnu budou chovat jako normální děti . . . "

Podle Postmana je to velmi nebezpečné, když si společnost nevšimne velký rozdíl mezi světem dětí a dospělých. Věří, že děti musí objevovat tajemství života pomalu a krok za krokem, vždy v souladu s jejich duševní fází a s jejich současnými schopnostmi.

Prostředí, ve kterém se dnes děti pohybují a hrají si, utrpělo obrovskou transformaci od přírody k "městské džungli." Tento vývoj vzal dětem šanci učit se od přírody a postupovat podle ní. Místo toho jsou často nuceni se stěhovat "proti své vlastní přirozenosti" (např. přes silnici, pouze pokud je tam vyznačena zebra nebo hraní počítačových her místo venkovních her na čerstvém vzduchu). Vzhledem k tomu, že děti ztratily přirozené prostředí, které ovlivnilo vzdělávání a rozvoj jejich rodičů a prarodičů, měly by mít moderní prostředí pro učení a získávání zkušeností na vlastní pěst, které by nahradilo to dřívější. To je důvod, proč je organizovaný sport ve školách a klubech tak důležitý pro kvalitu života našeho mládí!

Náš hokejový svět odráží současnou situaci. Místo toho, aby děti byly schopny vykonávat své konkrétní hry, stejně jako v minulosti, v ulicích nebo jiných přírodních oblastech, rostoucí urbanizace krajiny neumožňuje většině z nich využívání přírodního prostředí, které jejich prarodiče měli na hraní. Kromě toho, že hrají hokej na umělé trávě hřišť daleko od svých domovů, v naší vyspělé společnosti mladí chlapci a dívky musí udržovat přísné tréninkové metody a soutěže v mnoha klubech a školách. Tyto staromódní metody **v žádném případě nerespektují zákony přírody nebo skutečných dětských duševních a fyzických schopností.**

Všude jsou děti povinny trénovat a soutěžit jako dospělí, jsou nuceny se přizpůsobit pravidlům původně určeným pro dospělé. Spěch zapojit talentovanou mládež do hry pro dospělé má často za následek získání špatných návyků, které později omezují jejich výkonnost v našich starších týmech.

Děti by se měly účastnit her, které jsou speciálně určené pro jejich věk, než spěchat do komplexní hry dospělých.

Víme, že když instituce organizuje soutěž, určuje do značné míry cíle, obsah, metody odborné přípravy dětského tréninku a procesu výuky. To znamená, že **pokud je struktura soutěže špatná, tak způsob, jakým je trenér vede, musí být také nesprávný.**

Zkušenost ukazuje, že trenéři mladých hráčů jsou vnímáni pozitivně rodiči a klubovými funkcionáři pouze tehdy, když děti vykazují úspěch nebo vítězství. Ale k dosažení tohoto druhu úspěchu v tradiční soutěži musí trenéři připravovat děti velmi podobným způsobem jako dospělí, s více či méně stejným obsahem a metodami.

Začátečníci v takovémto systému jsou povinni soutěžit každý víkend v zápase, kde je úspěch podmíněn především jednou konkrétní dovedností (dlouhá přihrávka) a často destruktivní nebo negativní taktikou. To nutí trenéry, aby se v omezené době tréninků (obvykle 3 hodiny týdně) soustředili téměř výhradně na prvky vyhrávající zápasy. Bojí se "ztrácet čas" ve výchově dětí v počáteční etapě prostřednictvím široké škály pohybových aktivit a situací, vyžadujících řešení. Ale pouze systematickým způsobem můžou být získány koordinační a kondiční schopnosti. A jak všichni dobře víme, jsou nepostradatelné pro další zlepšení výkonnosti mladých hráčů.

Ačkoli se všichni sportovní vědci shodují na tomto vývojovém modelu, pouze pár sportovních federací využívá důležitých doporučení, která udělali tito profesionálové. **Namísto kopírování přírody a trpělivého rozvíjení všech potřebných schopností** a to prostřednictvím tréninků a soutěží šitých na míru dětských schopností, mnoho trenérů mladých hráčů je stále **nutí hrát jako klony dospělých.**

Mírnou úpravou Postmanových slov bychom mohli potvrdit prohlášení "Jakmile jsme dali dětem přístup k zakázanému ovoci dospělých informací [soutěž], vyhnali jsme je ze zahrady dětství." Zdá se to, jako by v mnoha částech světa existovalo ještě příliš mnoho učitelů a trenérů mladých hokejistů, kteří dosud žijí ve středověku. Proč to říkáme? Ve středověku společnost rozeznávala jen děti a dospělé. Od šesti nebo sedmi let byla již osoba považována za dospělého,

protože se podílela na činnosti dospělých: dítě pracovalo, jedlo, oblékalo se a chovalo se jako dospělý.

Na jak dlouho si můžeme dovolit ignorovat neznalost těchto trenérů a učitelů, aby i nadále bránili přirozenému vývoji příští generace hokejistů?

"Nic není trvalé, kromě změny."

Heraclites

DESATERO PRO NEUSTÁLÉ ZLEPŠOVÁNÍ

1	Být připraven vzdát se svého předchozího způsobu myšlení.
2	Když učíte, vždy se ptejte, co a jak učíte a co jste dělali doposud.
3	Chcete-li překonat některé slabé stránky a nedostatky hráče nebo týmu, nestačí odhalit a diagnostikovat problémy: musíte hledat jejich kořeny a použít odpovídající opravná opatření.
4	Chcete-li zajistit skvělou výkonnost v příštím zápase, zvažujte a zdokonalujte každou malou složku výkonu; malé detaily mohou dramaticky změnit okolnosti.
5	Zlepšujte krok za krokem.
6	100% řešení je obtížné nalézt
7	Rozdíl mezi dobrým výkonem a excelentním je v o trochu větším úsilí.
8	Nejlepší přípravou na zítřek je děláni optimální práce dnes; konečné vítězství se odvíjí od celé řady malých, každodenních úspěchů.
9	Protože nikdo z nás neví tolik jako my všichni, práce v týmu zajišťuje lepší výsledky.
10	Proces neustálého zlepšování se nikdy nedokončí.

Zde máte program krok za krokem, navržený přesně tak, aby odpovídal mladým hráčům a vedl jejich motivaci k růstu a rozvoji ve hře. Prostřednictvím tohoto modelu rozvoje jim můžete pomoci být rok od roku lepšími a lepšími hráči na cestě k nádherné hře dospělých. Můžete podpořit jejich lásku ke sportu a dobré hokejové hře.

"Když instituce nemá podporu výzkumu a zjišťování informací, jak můžeme očekávat, že naše hra poroste a bude se zlepšovat? Inovace se skládá z 10% inspirace a z 90% námahy a úsilí. "

"Nejlepší rada, kterou můžu dát mladým hráčům, je využít každou minutu a ne se schovat do krabice, kterou ostatní pro ně postavili."

Michael Jordan

SHRnutí

MODELU HOKEJOVÉHO ROZVOJE

Klíč k lepšímu hokeji je schéma nebo **Model hokejového rozvoje**, který má v úmyslu vést a pomáhat učitelům a trenérům plánovat své tréninky pro hráče mezi 7 a 14 lety. Obsahuje postupnou řadu činností, které vždy berou v úvahu fyzický a duševní stav žáků a které mají za cíl podporovat v průběhu let postupný rozvoj správných technických, taktických a fyzických schopností mladého hokejisty. Činnosti jsou v tomto modelu navrženy v 5 úrovních:

1. Přerušování rutiny běžného trénování.
2. Představují vzájemný a nepřetržitý proces mezi získáním schopností a dovedností a jejich správným použitím ve více či méně složitější hře: pokud je kterákoli důležitá součást schopností hrát dobře opomíjena v procesu výuky a tréninku, bude to mít negativní dopad na hráčův výkon.
3. Jsou podobné tomu, co hra vyžaduje od hráče.
4. Jsou založeny na systematickém objevování vždy složitějších základních herních situací, stanovených k dosažení předem určených cílů.
5. Jsou snadno pochopitelné, aplikovatelné a asimilovatelné.
6. Mají flexibilní pravidla, která mohou být snadno přizpůsobena stávajícím podmínkám ve školách a klubech.
7. Rozvíjejí od lehkého k těžšímu a od jednoduchého ke složitějšímu.
8. Umožní každému intenzivní účast v procesu výuky a tréninku, aniž by zanedbával své právo na rozvoj svých schopností představitosti, kreativity a fantazie.
9. Kromě toho, že jde o pestrou, atraktivní a bohatou zábavu, učí a posiluje základní principy hry.
10. Postupně zlepšuje technické, taktické a psycho-fyzické schopnosti.
11. Upevňuje schopnost hrát ve stresových situacích (hrát dobře přesto, že jsou pod tlakem nebo unavené).
12. Díky jeho zjednodušení a opakovanému výskytu v různých kontextech umožňují hráči získat sebedůvěru a zkušenosti, aniž by neustále přijímal pokyny trenérů.
13. Procvičuje a stimuluje mladé hokejisty s trenérem, který zasahuje pouze, pokud hráč není schopen najít své řešení předloženého problému.
14. Podporuje soutěživého ducha mladého hráče.

15. Vytváří mladé sportovce jako myslící hráče a ne jako osoby, které provádějí dovednosti.

O AUTOROVI

1974

2004

Horst Wein je nestor koučování.

Bylo to jeho odhodlání a víra, že změni styl koučování zavedením metod, taktik a strategií, které byly neslýchané. A to vše bylo již koncem šedesátých let! Jeho vnímání, znalost hry, které poskytují dovednosti a celkovou strukturu jak koučování provádět ve sportu – to je zjevení. To, s čím přišel před více než 30 lety, je stále používáno jako základ jakéhokoli materiálu o koučování, základ, kterému se lidé posmívali během této doby.

Měl jsem to štěstí, že jsem se setkával s Horstem při různých příležitostech a musím upřímně říct, že se každým zasedáním něčí znalosti zvýšily.

Skutečný úspěch jakéhokoliv národního týmu je vedlejší cesta. Tento jev je dobře známý všem, ale jen málo se jich pustilo do rozvoje mládeže způsobem, který Horst dokázal zavedením jeho **Modelu hokejového rozvoje** ve Španělsku na počátku 80. let. Jeho mozek poslal Španělsko na vítěznou cestu pro jednu zlatou olympijskou a dvě stříbrné olympijské medaile v letech 1980 a 1996. Jeho vize a schopnost předvídat budoucnost hokeje z něj dělá jednoho z největších a vysoce respektovaných lidí.

Jeho knihy a jiná periodika nepotřebují souhlas, protože každý, kdo četl jeho literaturu, ví, že Horst vám dává něco víc - já budu vždy vděčný mistru za sdílení jeho znalostí, bez nichž bych se nikdy nepustil do koučování.

S každým dalším rokem se mistr stává lepším - stejně jako zraje dobré víno a přeji mu mnoho úspěchů v jeho další činnosti.

Cedric D'Souza